

47440

Sveti križev pot

sv. Leonarda Porto-
Mavriškega

in

v čast presvetemu Jezusovemu Srcu.

S knezoškofijskim dovoljenjem.



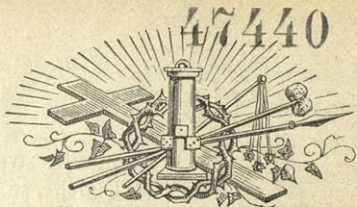
V Ljubljani 1904.

Kot prilogo „Detoljubu“ izdalo in založilo „Katoliško društvo detoljubov.“

Tiskala Katoliška tiskarna.



112-25004-59



Sveti križev pot.

sv. Leonarda Porto-Mavriškega.



Sveti križev pot je pobožnost, pri kateri v duhu spremljamo božjega Odrešenika ob štirinajstih postajah, odtlej, ko je bil k smrti obsojen, pa dotlej, ko je bil v grob položen, ter ob enem premišljujemo njegovo bridko trpljenje in smrt.

(Katekizem vpr. 323)



Priprava.

O pridite, stvari,
Kaj, glejte, se godi:
Edini božji Sin
Strašno za nas trpi.

Molimo.

Začni, prosimo, Gospod, naša dejanja s svojim navdihovanjem in spremljaj jih s svojo pomočjo, da se vsa naša dela vselej po tebi začnó in po tebi začeta končajo. Po Kristusu, Gospodu našem Amen.

(K e s a n j e). Usmiljeni Jezus, ljubim te nad vse, ker si neskončno popoln in ljubezniv; iz vsega srca se kesam, da sem te razžalil, o največja dobrotá.

(N a m e n). Darujem ti ta sveti križev pot v čast tistega trpljenja polnega pota, po katerem si hodil zame ubo-

gega grešnika. Prejeti želim svete odpustke in moliti na vse tiste namene, za katere so bili podeljeni. O Jezus, sprejmi jih zame in (po rokah Marije Device) za uboge verne duše v vica, (zlasti za...*)

Daj mi, o Gospod, po tem križevem potu doseči v tem življenju tvojo milost, po smrti pa večno zveličanje. Amen.

*) Naredi namen, en popolni odpustek prejeti zase, druge vse pa daruj vernim dušam, katerim želiš pomagati. Lepa navada je, vse odpustke darovati Mariji Devici, da jih ona obrne v prid tistim dušam, katerim najbolj želi.



- I. Razbičan, zapljuvan
In kronan, zasramovan
Pred sodni stol zdaj gre
Nedolžen v smrt izdan.

Prva postaja.

Pilat obsodi Jezusa k smrti.



V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj občudovanja vredno ponižnost nedolžnega Jezusa, ko je poslušal in sprejel krivično sodbo. Vedi, da so hudobije tvojega jezika bile tiste lažnive priče, ki so preslepile sodnika, da je nedolžnega Jezusa obsodil k

smrti. Obrni se torej k svojemu ljubezni polnemu Bogu in vzdihni bolj s srcem kakor z usti:

O moj ljubi Jezus, kako neizmerna je tvoja ljubezen! Torej za takó nevredno stvar se ponižaš, da zavoljo nje greš v ječo, sprejmeš vezi in udarce in se daš celo obsoditi k tako sramotni smrti. Oh, to me mora zadeti v srce in ganiti h kesanju nad tolikimi grehi mojega jezika; studijo se mi in bridko jih obžalujem. Zato bom po vsem tem križevem potu prosil in klical: Moj Jezus, usmiljenje! Moj Jezus, usmiljenje!

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi Očetu.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!



II Glej, križ mu naložé,
Na ranjene rame;
Objame ga voljnó.
In nese vseh dolgé.

Druga postaja.

Jezus vzame križ na svoje rame.



V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljuje, kako je dobri Jezus zadovoljno objel sveti križ in s kakšno krotkostjo je prenašal udarce in žalitve hudobnega ljudstva. Ti pa ves nepotrpežljiv bežiš pred križem, kar le moreš. Ali ne veš, da brez križa ne prideš

v nebesa? Žaluj vendar nad svojo slepoto, obrni se k svojemu Gospodu in reci:

Ne tebi, o Jezus, ampak meni se spodobi težki križ, ki so ti ga naložili moji grehi! Ljubi Zveličar, daj mi moč, da bom voljno objel vse križe, ki jih zaslužijo moje velike pregrehe. Daj mi tudi milost, da se ločim s tega sveta v ljubezni do sv. križa; goreč od te ljubezni naj tudi jaz želim kakor tvoja služabnica sv. Terezija: Trpeti ali umreti! Umreti ali trpeti!

Oče naš . .

Češčena Marija . . .

Čast bodi . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!



III. Opešal je v močeh,
Podre ga križ, naš greh,
Vtopljen v dolge sveta
Leži potrt na tleh.

Tretja postaja.

Jezus pade prvič pod križem.



V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako Jezus zavoľo izgube toliko krvi oslavljen, prvič pade pod križem. Glej, kako ga s pestmi bijejo in z nogami sujejo. In vendar potrpežljivi Jezus ne odpre svojih ust, ampak trpi in molči. Ti pa si že za-

voljo lahkih križev nevoljen, godrnjaš,
se pritožuješ in morda celo preklinjaš!
Odpovej se vendar svoji nepotrpežli-
vosti in svojemu napuhu, in prosi svo-
jega Gospoda rekoč:

O prelubeznivi Odrešenik! Glej,
pred tvojimi nogami kleči nesrečen
grešnik. Kolikokrat in kako hudo sem
grešil! O Jezus, podaj mi v pomoč
svojo sveto roko. Pomagaj, da ves
čas svojega življenja več ne padem v
smrtni greh in da si tako zagotovim
po smrti večno zveličanje.

Oče naš . . .

Češčena Marija . . .

Čast bodi . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!



IV. O žalostni spomin
Ko Mater sreča Sin,
Bridkosti meč ji gre
Do srca globočin.

Četrta postaja.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.



V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker sis svojim križem svet odrešil.

Oh, kolika bolečina je presunila srce Jezusu in kolika bridkost je zadela srce Matere Marije, ko sta se srečala! „O nehvaležna duša“ — ti kliče žalostna Mati — „kaj ti je storil moj Sin?“ In v bolečinah te vpraša Jezus:

„Kaj ti je storila moja Mati? O zapusti vendar svoj greh, ki je kriv najine tolike bridkosti!“ Grešnik, kaj praviš na to? — Vzdiхни iz srca in reci:

O božji Sin Marijin! O presv. Mati Jezusova! Potrt in skesan klečim pri vajinih nogah. Zakaj jaz sem kriv vajine žalosti; s svojimi grehi sem brusil meč, ki je ranil vajini srce. Ves osramočen in skesan vaju prosim: Odpustita mi, usmiljenje, o Jezus, usmiljenje, o Marija! Podelita mi milost, da vaju ne bom žalil nikdar več in da bom s sočutjem premišljeval vajino trpljenje in vajine bolečine.

Oče naš . . .

Češčena Marija . . .

Čast bodi . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!



V. Omagal Jezus je
 Od teže križeve;
 O Simon, sprejmi križ
 Gospoda usmili se!

Peta postaja.

**Simon iz Cirene pomaga Jezusu
 križ nositi.**



V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker sis svojim križem svet odrešil.

Premišljuje, da si ti, kakor ta Simon, ker si preveč vdan sladnostim tega sveta in zato križa ne nosiš iz ljubezni do Jezusa, ampak le z nevoljo, ker se ga ne moreš ubraniti. Vzdrami že

vendar svoje srce in usmili se svojega težko obloženega Gospoda! Sprejmi radovoljno vse težave, ki ti jih pošilja nebeški Oče, in prizadevaj si, ne samo potrpežljivo jih nositi, ampak zanje Bogu tudi hvalo dajati. Moli torej in reci:

O moj preljubeznivi Jezus! Zahvalim te za premnoge priložnosti, ki mi jih daješ, da bi mogel zate trpeti in zase kaj zaslužiti. O moj Bog, daj mi milost, da bom vse križe tega življenja potrpežljivo nosil in si s tem pridobil večnih dobrot. Daj, da bom tukaj s teboj žaloval, po smrti pa s teboj v nebesih kraljeval.

Oče naš . . .

Češčena Marija . . .

Čast bodi . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!



VI. S prtom Veronika
Obriše Jezusa,
Zato ji dá spomin
Obličja svetega.

Šesta postaja.

Veronika poda Jezusu potni prt.



V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker sis svojim križem svet odrešil.

Glej in premišljuj na prtu presveto obličje svojega Zveličarja in ginjen od ljubezni do njega si prizadevaj, vtisniti si globoko v srce njegovo podobo. Srečen boš, ako boš živel s to podobo v srcu; in nad vse srečen boš, ako

boš s to podobo v srcu stopil tudi v večnost. Da boš pa vreden tolike milosti, se obrni k svojemu Gospodu in ga prosi, rekoč:

O moj trpeči Zveličar! Prosim te, vtisni tudi v moje srce podobo svojega svetega obličja, da bom vedno nate mislil, tvoje bridko trpljenje imel pred očmi in obžaloval svoje grehe. O Jezus, zavoljo tebe hočem svojo dušo napolnjevati z bridkostjo in svoje grešno življenje hočem obsojati do smrti.

Oče naš . . .

Češčena Marija . . .

Čast bodi . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!



VII. Slabosti ves prevzet
Zveličar pade spet:
Oh grehi ga teže,
Ki jih ponavlja svet.

Sedma postaja.

Jezus pade drugič pod križem.



V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako Jezus, tvoj Gospod in Odrešenik, na zemlji leži; oslavljen od bolečin, teptan od svojih sovražnikov in zasramovan od razdivjanega ljudstva. Pomisli, da ga je ponižala tvoja prevzetnost in vrgel tvoj napuh.

Zapusti vendar svoj greh in z bridkim kesanjem nad svojo preteklostjo skleni, da boš v prihodnje ponižnejši. Reci s skesanim srcem:

O presveti moj Odrešenik! Vidim sicer, da pod težkim križem potrta ležiš na zemlji, vendar te molim in častim, kakor svojega vseмогоčnega Boga. Iz ljubezni do tebe sklenem, zatirati svojo prevzetnost. Očisti mi srce vseh ošabnih, častiželjnih in samoljubnih misli. Podpiraj me s svojo milostjo, da vse poniževanje sprejemem z voljnim srcem in da tako zaslužim s teboj povišan biti v nebeškem kraljestvu.

Oče naš . . .

Češčena Marija . . .

Čast bodi . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!



VIII. Usmiljene žené,
Ne jokajte za me,
Le zase in svoj rod
Točite zdaj solzé.

Osma postaja.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.



V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako zelo ti je treba žalovati: najprej zavoljo Jezusa, ki toliko zate trpi; in potem še zavoljo sebe, ki si tako nehvaležen, da si veselja brez greha skoraj misliti ne moreš. Kako moreš ostati še trd, če premisliš,

kaj tvoj Odrešenik zate trpi. Poglej, kako je Jezus milostljiv do žalostnih žen. Obrni se k njemu tudi ti z zaupanjem in moli s skesanim srcem:

O moj ljubeznivi Izveličar! Zakaj se moje srce ne razjoka od žalosti! Solz prosim, o Jezus, solz žalovanja in sočutja, da dosežem tako usmiljenje, kakor si ga skazal žalujočim ženam. O Gospod, ozri se name z milostnimi očmi, da bom po svoji smrti tudi jaz tebe poln tolažbe mogel videti.

Oče naš . . .

Češčena Marija . . .

Čast bodi . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!



IX. Zveličar omedli,
Pod križem spet leži;
O trdo srce, glej,
Tvoj greh ga žalosti.

Deveta postaja.

Jezus pade tretjič pod križem.



V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, s koliko bolečino Jezus tretjič pade pod križem. Glej, kako Zveličarja, to krotko in nedolžno jagnje, neusmiljeno sujejo in semtertje vlačijo. O nesrečni greh, ki samega Sinú božtega tako grozovito mučiš! Grešnik,

ali ni tvoj ves potrti Jezus vreden
tvojih solz? Reci torej z žalostnim
srcem:

Vsemogočni Bog, ki držiš s svojim
prstom nebo in zemljo, kdo te je tako
neusmiljeno vrgel? Oh, to so storile
pregrehe, v katere sem se povračal,
in krivice, ki sem jih ponavljal. Od
grehov ni nehala moja hudobnost in
tako sem ž njimi množil tvoje bole-
čine. Toda poglej, o Gospod, zdaj
skesan klečim pri tvojih nogah in s
tvojo milostjo trdno sklenem: Ne bom
grešil nikdar več, moj Bog, nikdar več!

Oče naš . . .

Češčena Marija . . .

Čast bodi . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!



X. Ko pride na goró,
Obleko mu vzemó,
In za dolge sveta
Še žolča mu dado.

Deseta postaja.

**Jezusa slečejo in mu ponudijo
vina z žolčem mešanega.**



V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, moja duša, kako Jezusa vsega ranjenega zdaj še slečejo, in kako mu ponudijo grenke pijače. Poglej, kako Gospod trpi za tvojo nesramežljivost in nezmernost. Ali ga moreš

pogledati brez sočutja ? Poklekni k nogam svojega tako osramočenega Zveličarja in reci:

O žalostni Jezus, kolik je razloček med teboj in menoj ! Ti si ves ranjen, s krvjo oblit in poln grenkosti, jaz pa ves v prijetnosti, ničemern in poln sladnosti, ali vsaj želim tak biti. Oh, jaz nisem na pravi poti ! Moj Bog, daj mi milost, da izpremenim svoje življenje, in ogreni mi vse posvetne prijetnosti, da bom namestu njih odslej želel okušati le bridkosti tvojega trpljenja, in da bom tako vreden, uživati kdaj s teboj nebeško veselje.

Oče naš . . .

Češčena Marija . . .

Čast bodi . . .

V. Usmili se nas, o Gospod !

O. Usmili se nas !



XI. Na križ ga položé,
Razpno roke, noge,
In ostri mu žebli
Spet rane naredé.

Enajsta postaja.
Jezusa pribijejo na križ.



V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljuj neizrekljive bolečine, ki jih je občutil Jezus, ko so mu na rokah in nogah meso in žile z žebli prebodli. Kako je to, da se tvoje srce ne potopi v žalosti, ko vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno mučijo Zveli-

čarja? Žaluj vsaj zdaj nad svojimi grehi in moli:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! Presuni vendar moje trdo srce s sveto ljubeznijo do tebe. In ker so moji grehi krivi, da so ostri žebli tvoje roke in noge prebodli ter te pribili na križ, daj mi to milost, da dušna bolečina prebode tudi moje srce in na križ pribije vse moje hude želje. Naj bom v življenju in smrti s teboj križan, v nebesih pa s teboj poveličan.

Oče naš . . .

Češčena Marija . . .

Čast bodi . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!



XII. Na križu Bog visi,
In sveta teče kri :
Za nas umira Bog,
Žalujte vse stvari!

Dvanajsta postaja.

Jezus umrje na križu.



V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Kersi s svojim križem svet odrešil.

Povzdigni svoje oči in premišljuj, kako tvoj Odrešenik na križu visi in umira. Glej, kako smrtno bled je njegov sveti obraz. Poslušaj, kako prosi odpuščanja tistim, ki ga križajo in žaliyo. Skesanemu razbojniku obljubi sveti raj; svojo Mater izroči Janezu in svojo dušo priporoči nebeškemu Očetu. Slednjič

nagne glavo in umrje. — Tako je torej tvoj Odrešenik umrl; umrl na križu zavaljo tebe! O moja duša, glej mrtvo obličje Zveličarjevo in ne hodi proč drugače kakor le z globokim kesanjem. Objemi sveti križ in vzdihni k Jezusu:

O ljubljeni Zveličar! Spoznal sem, da so moji grehi tebi vzeli življenje. Nisem vreden tvojega usmiljenja, ker sem te križal. Ali, koliko tolažbo čuti moja duša, ko slišim, da si na križu molil tudi za tiste, ki so te križali! Kaj naj torej storim zate, ki si toliko storil zame! Glej, moj Bog, zavaljo tebe odpustim vsem, ki so me kdaj razžalili, in želim dobro vsem ljudem. Tako upam, da bom srečno umrl v tvoji ljubezni, kakor skesani grešnik, ki je umiral na tvoji desnici in slišal tvoje besede: Danes boš z menoj v raj.

Oče naš . . .

Češčena Marija . . .

Čast bodi . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

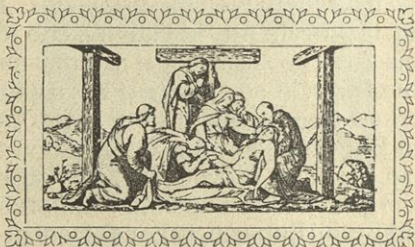
O. Usmili se nas!



XIII. O Mati žalostna,
Ki ljubiš Jezusa,
Objemlješ zadnjikrat
Sinu zdaj mrtvega.

Trinajsta postaja.

Jezusa snamejo s križa in položé
Mariji v naročje.



V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljuje, kako oster je bil meč
bolečin, ki je prebodel srce Mariji, ko
je vzela v naročje svojega mrtvega
Sina. Ko ga je gledala vsega ranjenega,
so se ji ponovile vse bolečine njenega

rahločutnega srca. Ali kaj je bil ta meč, ki jo je ranil? Greh je bil, ki je vzel življenje ljubljenu Sinu. Obžaluj torej svoj nesrečni greh, združi svojo žalost s solzami žalostne Matere Marije in reci :

O Kraljica mučencev, kdaj bom vreden, prav spoznati tvoje bolečine! Kdaj bom vreden, tvojo žalost v svojem srcu nositi in s teboj trpeti! O nebeška Gospa, izprosi mi milost, da bom vedno žaloval zavoljo svojih grehov, ki so tebi prizadeli toliko trpljenja. Naj s teboj tukaj žalujem in trpim, upam in ljubim, potem pa v tvojem varstvu umrjem in pridem v tvojo družbo.

Oče naš . . .

Češčena Marija . . .

Čast bodi . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!



XIV. Bridko objokovan
 Je Jezus v grob dejan:
 O grešnik, moli ga,
 Tvoj greh je zdaj opran.

Štirinajsta postaja.
Jezusa položé v grob.



V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
 O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako so žalovali in jokali sv. Janez, Marija Magdalena in vsi prijatelji Jezusovi, ko je bilo njegovo telo v grob položeno. Najbolj pa premišluj, kako neutolažljivo bridkost je čutilo srce Matere Gospodove, ko je videla, da nima več ljubega Sina. Ko v duhu gledaš njene solze, se moraš pač sramovati, da si med

svetim križevim potom kazal tako malo sočutja. Vzdrami se vsaj v zadnjem trenotku! Poljubi spoštljivo kamen svetega groba, položi v duhu vanj svoje srce in v bridki žalosti moli k svojemu Gospodu:

O usmiljeni Jezus, ki si hotel iz ljubezni do mene sprejeti tolike bolečine križevega pota, molim te v grobu ležečega. Po zasluženju svojega trpljenja mi podeli milost, da prejmem za popotnico v večnost — tvoje presveto Rešnje Telo; moje zadnje besede naj bodo: „Jezus, Marija, Jožef“; in naj bo, kakor tvoj, tudi moj zadnji vzdihljaj: „Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo.“ Z živo vero, trdnim upanjem in gorečo ljubeznijo naj s teboj in za tebe umrjem, da pridem s teboj uživat veselje od vekomaj do vekomaj.

Oče naš . . .

Češčena Marija . . .

Čast bodi . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Sklep: O Jezus, hvali naj
Ves svet te vekomaj,
Po svojem križu nam
Podeli sveti raj.

Sklepna molitev.

Molímo. O Bog, ki si z drago krvjo svojega edinorojenega Sinú hotel posvetiti križ v znamenje življenja, prosimo te, daj, da se bodo vsi, ki se veselé poveljanja svetega križa, veselili povsod tudi tvojega varstva. Po Kristusu, Gospodu našem.

O. Amen.





Sveti križev pot.

O presveto Srce, ki živiš tu v tabernaklju, Ti si dalo nekdanj svetemu Petru in sveti Magdaleni dar spokornih solza. Prenaredi zdajle še meni grešno srce, da si bom s popolnim kesanjem dušo očistil ter bom tako vreden odpustkov sv. križevega pota.



1. Postaja.

Pilat obsodi Jezusa k smrti

V. Molimo Te, presveto Srce,
O. Ki si nas rešilo.

Ti, o Jezus, si judovskemu ljudstvu izkazal toliko dobrot; pa Judje so Ti bili nehvaležni, po krivem so Te tožili, ter celo sodnika prisilili, da Te je krivično obsodil.

O presveto Srce, Ti si molče sprejelo krivično obsodbo, to pa iz ljubezni do mene, jaz sem pa Tebe doslej vseeno nehvaležno žalil. Zanaprej bom pa greh sovražil ter bom tudi jaz iz ljubezni do Tebe voljno trpel, če me bodo ljudje krivično dolžili.

Oče naš . . .

V. Presveto Srce,

O. Usmili se me !



2. *Postaja.*

Jezus si zadene križ.

V. Molimo Te, presveto Srce,
O. Ki si nas rešilo.

Velika je bila križeva teža, pa še večja je bila ljubezen razbičanega Jezusa; zato je z veseljem sprejel breme našega zveličanja.

Pozdravljam Te, presveto Srce, ki si tako rado zame trpelo! Tudi jaz bom iz ljubezni do Tebe rad trpel ter Ti vsak dan iznova vsa trpljenja daroval. Amen.

Oče naš . . .

V. Presveto Srce,
O. Usmili se me!



3. *Postaja.*

Jezus pade prvič pod križem.

V. Molimo Te, presveto Srce,
O. Ki si nas rešilo.

Vsemogočni Bog leži na tleh, ker se ustvarjeni človek povišuje.

O presveto Srce, ki si iz ljubezni do mene pripustilo padec tolikega ponižanja, daj, da pade iz mojega srca vsa prevzetnost, ter da začnem posnemati Tvojo sveto ponižnost. Amen.

Oče naš . . .

V. Presveto Srce,

O. Usmili se me!



4. *Postaja.*

Jezus sreča žalostno mater.

V. Molimo Te, presveto Srce,
O. Ki si nas rešilo.

Kdo more občutiti, koliko boleti sta čutili obe najbolj usmiljeni Srci, ko sta se srečala trpeči Sin in najsočutnejša mati?

O najusmiljenejši Srci, imejta usmiljenje tudi z mojo grešno dušo! Podelita mi, da bom tudi jaz usmiljenega srca, da bom enkrat dosegel usmiljenje. Amen.

Oče naš . . .

V. Presveto Srce,

O. Usmili se me!



5. Postaja.

Simon pomaga Jezusu križ nositi.

V. Molimo Te, presveto Srce,
O. Ki si nas rešilo.

Ko Ti je tujec Simon, čeprav prisiljen, pomagal križ nositi, si ga gotovo poplačal s prijaznim pogledom in pa z milostjo, da je zanaprej zaslužno prenašal križe.

O presveto Srce, podpiraj me, da ne bom le svojih križev voljno nosil, marveč da bom še drugim iz ljubezni do Tebe v križih pomagal. Amen.

Oče naš . . .

V. Presveto Srce,
O. Usmili se me!



6. Postaja.

Veronika poda Jezusu potni prt.

V. Molimo Te, presveto Srce,
O. Ki si nas rešilo.

O najlepši obraz, kako si v trpljenju ves izpremenjen! Komaj si še malo prejšnjemu podoben!

O mili Jezus, moje srce bi moralo biti lepa podoba Tvojega najčistejšega Srca in moja duša lep odsvit Tvoje najsvetejše duše. Da bi tako bilo, si mi v bridkem trpljenju zaslužil sv. zakramente. Pri sv. krstu si storil v meni podobnost, ki so je bili še angeli veseli. Greh je pa to podobnost žalostno izpremenil. O, upodobi moje srce zopet po Svojem Srcu. Amen.

Oče naš . . .

V. Presveto Srce,
O. Usmili se me!



7. *Postaja.*

Jezus pade drugič.

V. Molimo Te, presveto Srce,
O. Ki si nas rešilo.

Jezušove telesne moči so že vse oslabiljene; zopet je padel; pa če prav tako slab, je vendar zopet vstal.

O presveto Srce, pomagaj meni in vsem, da vselej hitro vstanemo, kolikor-krat pademo v mlačnost ali celo v grehe. Amen.

Oče naš . . .

V. Presveto Srce,

O. Usmili se me!



8. *Postaja.*

Jezus sreča Jeruzalemčanke.

V. Molimo Te, presveto Srce,
O. Ki si nas rešilo.

Jeruzalemčanke so bile usmiljenega srca in so objokovale Tvoje trpljenje. Tvoje Srce pa je bilo še bolj usmiljeno, pozabilo je nase ter jim je svetovalo, naj spokorno objokujejo grehe, da ne boš zastonj trpel zanje in njih otroke.

Na nespokorni Jeruzalem so prišle hude stiske, ker ni sprejel milosti, ko si mu jih ponujal. Daj mi, o Jezus, da ne zamudim tudi jaz! Amen.

Oče naš . . .

V. Presveto Srce,
O Usmili se me!



9. *Postaja.*

Jezus pade tretjič.

V. Molimo Te, presveto Srce,
O. Ki si nas rešilo.

O Jezus, Ti si že tretjič na tleh pod težo človeških grehov. Kaj si mi hotel zaslužiti s ponovljenimi padci?

Mislil si na mojo omahljivost. Ponavlja se si padel in ponavlja se vstal, da si mi zaslužil zaupanje, da me hočeš večkrat vzdigniti, če me večkrat potlači grešnost. Pomagaj mi, o presveto Srce, da v slabostih ne obupujem, marveč se vselej zaupno k Tebi zatekam. Amen.

Oče naš . . .

V. Presveto Srce,

O. Usmili se me!



10. Postaja.

Jezusa slečejo.

V. Molimo Te, presveto Srce,
O. Ki si nas rešilo.

Zoperna je bila grenka žolčeva pijača Jezusovim ustom, skelele so ga vsled slečenja ponovljene krvaveče rane, najbolj pa mu je žalilo najsramežljivejše Srce slečenje samo.

Pijančevanje, ničemurnost in nečistovanje so tisti grdi grehi, ki so trpljenje te postaje zakrivili. O presveto Srce, daj mi, da bom zmeren v uživanju, skromen v noši in čist v čustvovanju. Amen.

Oče naš . . .

V. Presveto Srce,
O. Usmili se me!



11. *Postaja.*

Jezusa pribijajo na križ.

V. Molimo Te, presveto Srce,
O. Ki si nas rešilo.

Jezus je pohlevno legel na križ, stegnil roke ter je pripustil, da so mu žebli napravili štiri velike nove rane.

O Jezus, pri bolečinah, ki si jih trpel ob križanju, Te prosim, pomagaj mi, da jaz starega človeka v sebi križam ter začnem posnemati lepe čednosti Tvojega presvetega Srca. Amen.

Oče naš . . .

V. Presveto Srce,
O. Usmili se me!



12. Postaja.

J e z u s u m i r a.

V. Molimo Te, presveto Srce,
O. Ki si nas rešilo.

Tri bridke ure opravlja presveto Srce krvavo daritev, potem je jenjalo biti, in sulica mi ga je odprla.

O presveto Srce, ki si me ljubilo v življenju in ob smrti ter me še ljubiš v tabernaklju, daj, da tudi jaz živim in umrjem v Tvoji ljubezni. Amen.

Oče naš . . .

V. Presveto Srce,
O. Usmili se me!



13. Postaja.

**S križa snetega Jezusa polože
Mariji v naročje.**

V. Molimo Te, presveto Srce,
O. Ki si nas rešilo.

Mrtvega Sina ima v svetem naročju
Mati ljubezni. Njene oči mu gledajo z
živo vero v odprto Srce. Srce ji še bije,
ker trdno zaupa, da bo Sinovo Srce
zopet oživel.

Za Tvoje mrtvo Telo, o Jezus, je bil
gotovo najvrednejši mrtvaški oder brez-
madežno naročje najčistejše Matere. Pri
svetem Obhajilu pa prideš meni živ na
jezik in v srce, daj, da bosta vselej
oba čista. Amen.

Oče naš . . .

V. Presveto Srce,
O. Usmili se me!



14. Postaja.

Jezusa polagajo v grob.

V. Molimo Te, presveto Srce,
O. Ki si nas rešilo.

Ko so najsvetejše Truplo položili v grob, so grob zaprli in zapečatili, da bi ga kdo ne vzel.

Ko pride Jezus pri sv. Obhajilu zopet k meni, bom tudi jaz zaprl grob svojega srca, da mi greh nikdar ne vzame tega najboljšega prijatelja. Amen.

Oče naš . . .

V. Presveto Srce,

O. Usmili se me!

Sklep

Odobri, o presveto Srce, kar so naša slaba srca zdaj površno storila. Usmili se tudi ubogih duš v vicah! Amen.

Oče naš . . .





Glej, o dobri in presladki Jezus, pred tvojim obličjem se vržem na kolena in te prosim in rotim z vso gorečnostjo svoje duše: vtisni mojemu srcu prav živa čutila vere, upanja in ljubezni, in resnično kesanje nad mojimi grehi z najtrdnejšo voljo, se popboljšati. Močno ginjen in z veliko žalostjo premišlujem tvoje petere rane, ter v duhu gledam, kar je že prerok David o tebi, o dobri Jezus, govoril: Moje roke in moje noge so prebodli; in so prešteli vse moje kosti.

(Popoln odpustek po vsakem sv. obhajilu, ako se moli tudi nekoliko na papežev namen. Pij IX. 31. julija 1858.)



NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS #



00000075218

